

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 6	Utgitt 13 februar	1940
-------	-------------------	------

1939
15 novbr.

Rundskrivelse fra Sosialdepartementet til fylkesmennene.

Etter bemyndigelse i kongelig resolusjon av 4 mars 1938 har departementet bestemt, at de forskrifter om oppvask av servise (kopper og annet spisestell), som er gitt ved kongelige resolusjoner av 2 februar 1934 og 29 oktober 1936, — foruten for de bedrifter, anstalter m. v., som er regnet opp i rundskrivelsen av 30 juni 1939 — også skal gjelde for utsalgssteder, kiosker, buer og liknende som serverer drikkevarer med utlån av glass, kopper eller andre drikkekar, eller serverer andre varer med utlån av servise.

Brukes drikkerør istedenfor glass, får forskriftene ikke anvendelse, men de gjelder hvis det brukes drikkerør i glass.

1940
30 janr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

I medhold av forskrifter angående redningsredskaper av 1 mai 1909 § 16, 2 ledd, har departementet d. d. bestemt at § 10, 13 ledd, i nevnte forskrifter heretter skal lyde:

På passasjerskip som heretter bygges eller innkjøpes fra utlandet, må båtenes plasing spesielt godkjennes av tilsynet. Et sånt skip over 500 registertonn brutto, må det kun anvendes daviter av en av Sjøfartskontoret godkjent type, hvorved båtene med særlig letthet, hurtighet og trygghet kan settes på vannet. Kravet om godkjennelse av davittypen gjelder også andre skip av nevnte størrelse som bygges (kjølen strekkes) etter 1 mars 1940 eller som kjøpes inn fra utlandet, dersom de er bygd (kjølen strukket) etter 1 mars 1940.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

1 febr.

I samsvar med § 15 i lov om skogvern av 12 februar 1932, jfr. vedtak av Sande herredstyre, Vestfold fylke, av 20 oktober 1939, bestemmes:

1. I Sande herred skal all havning i skogmark være forbudt om våren før 10 juni.
2. Bestemmelsen trer i kraft fra 1 mars 1940.
3. Overtredelse av bestemmelsen straffes.

1 febr. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I samsvar med § 15 i lov om skogvern av 12 februar 1932, jfr. vedtak av Strøm herredstyre, Vestfold fylke, av 21 desember 1939, bestemmes:

1. I Strøm herred skal all havning i skogmark være forbudt om våren før 10 juni.
2. Bestemmelsen trer i kraft fra 1 mars 1940.
3. Overtredelse av bestemmelsen straffes.

1 febr. Skriv frå Landbruksdepartementet.

I samsvar med § 15 i lov om skogvern frå 12 februar 1932, jfr. vedtak i Herøy heradstyre, Møre og Romsdal fylke, frå 9 september 1939, vert fastsett:

1. Hamning med geit i skogmark på Bergsøy i Herøy herad er forbodi heile året.
2. Forbodet trer i kraft frå 1 april 1940.
3. Brot på denne føresejna vert straffa.

3 febr. Forskrifter for kjøp og salg av matmel.

(Utferdiget av Forsyningsdepartementet med hjemmel i lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter m. v. og kongelige resolusjoner av 1 og 22 september 1939).

1. Med matmel forstås en i disse forskrifter alle produkter av hvete, rug, bygg og havre som er malt til folke-mat. Havremel i pakker og all slags gryn er dog unntatt fra reglene nedenfor.

2. Salg av matmel til alminnelige husholdninger og enkeltpersoner med egen husholdning kan bare skje mot anvisning fra vedkommende forsyningsnemnd.

Anvisning gis samlet for alle medlemmer av husholdningen og skrives ut til den som representerer husholdningen. Anvisningen kan lyde på kvanta som svarer til inntil 10 kg pr. måned for hver person.

3. Til sykehus, gamlehjem, barnehjem, fengsler og andre anstalthusholdninger, til hoteller, gjestgiverier, pensjonater og liknende, kaféer og restauranter m. v., til mannskap og restaurantvirksomhet ombord i skip i innenriks fart og til bakerier og andre bedrifter som bruker matmel i sin produksjon, kan salg av kvanta som svarer til inntil to måneders normalt forbruk skje uten anvisning, men mot levering av skriftlig kvittering. Sânt salg må bare skje fra vedkommendes ordinære leverandør.

Dersom en institusjon eller virksomhet som foran nevnt ønsker å kjøpe mer matmel enn det som svarer til to måneders normalt forbruk, kan det bare skje mot anvisning. Sânn anvisning gis i tilfelle av Direktoratet for proviantering og

rasjonering etter søknad gjennom vedkommende forsyningsnemnd. 3 febr.

Bakerier, konditorier og andre bedrifter som bruker matmel i sin produksjon, skal hver 4 uke, første gang 3 mars 1940, sende inn til forsyningsnemnda oppgave over sine beholdninger av matmel.

4. Tollvesenet fører vanlig kontroll med utførselen av matmel til bruk for mannskap og restaurantvirksomhet ombord i skip i utenriks fart og gir leverandøren påtegning på en gjenpart av utførselsangivelsen om at varen er levert.

5. Land- og sjøforsvaret kan få kjøpt matmel uten begrensning. Vedkommende militære sjef må gi leverandøren kvittering for de mottatte kvanta.

6. Detaljforretninger kan få kjøpt matmel mot levering til selgeren av anvisninger eller mottatte kvitteringer (punkt 2, 3, 4 og 5) for de tilsvarende kvanta. Det kan legges til 5 % for svinn.

Er det ønskelig å øke en detaljforretnings lager, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering etter søknad som sendes inn gjennom forsyningsnemnda, gi vedkommende særskilt anvisning på kjøp av matmel.

Detaljforretningene sender oppgave til nemnda hver 4 uke, første gang 3 mars 1940, over sine melbeholdninger.

7. Alle anvisninger skrives ut for en bestemt anvisningsperiode og får påtegning om hvor lenge de gjelder.

8. Grossister og møller kan bare selge mot anvisning, mot attestert utførselsangivelse eller mot kvittering fra mottaker (jfr. punkt 2, 3, 4, 5 og 6). De skal hver annen måned sende inn til Direktoratet for proviantering og rasjonering de anvisninger, utførselsangivelser og kvitteringer som de har mottatt.

9. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi utfyllende bestemmelser til gjennomføring av denne ordning, herunder også bestemmelser om oppgaveplikt.

10. Disse forskrifter gjelder fra og med 1 mars 1940. Anvisninger på kjøp av matmel, utstedt før nevnte datum, er gyldige til 1 april 1940.

11. Overtredelse av disse forskrifter er straffbar.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

3 febr.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har departementet for Langmorkje statsalmenning i Vågå herred, Opland fylke, fastsatt disse fiskeregler:

1. Det er til enhver tid forbudt til fangst av fisk å bruke:

a) I Brurskartjern, Birisjøen og Griningsdalsvatn: Not og draggarn (jagegarn). Av andre bundne redskaper alle

3 febr. som har mindre maskevidde enn 40 mm mellom knutene i tørr tilstand.

- b) I Gjende, Nedre Leirungen, Øvre og Nedre Sjodalsvatn, Lemonsjøen, Kvitingen, Flatningen og Melingen: Not og draggarn (jagegarn). Av andre bundne redskaper alle som har mindre maskevidde enn 35 mm mellom knutene i tørr tilstand.
- c) I Gjendeoset fra en rett linje fra 100 m vestenfor motorbåtbrygga til motorbåthuset på den motsatte siden og ut elva til Øvre Sjodalsvatn: Alle andre redskaper enn stang.
- d) I elva mellom Øvre og Nedre Sjodalsvatn og i Sjoa elv nedenfor Nedre Sjodalsvatn til Heidals grense samt i Russa elv: Alle andre redskaper enn stang.
Unntatt fra foranstående bestemmelser om maskevidde er håv som hjelperedskap.

2.

- a) I Brurskartjern, Nedre Leirungen og Birisjøen er alt fiske forbudt fra og med 25 august til og med 20 november.
- b) I Gjende, Øvre og Nedre Sjodalsvatn og i elva mellom Gjende og Øvre Sjodalsvatn og i elva mellom Øvre og Nedre Sjodalsvatn er alt fiske forbudt fra og med 10 oktober til og med 20 november.
- c) I Lemonsjøen, Kvitingen, Flatningen og Melingen er garnfiske forbudt nærmere bekk eller os enn 150 meter fra og med 25 august til og med 31 oktober.

3. Det er forbudt å ha garn stående i vann eller elv mellom kl. 9 og kl. 16. Dette forbud gjelder ikke vann som i sin helhet eies eller forvaltes av privatmann.

4. Overtredelse av disse regler straffes etter loven.

5. Disse regler trer i kraft 1 april 1940 og gjelder inn-til videre. Samtidig oppheves Landbruksdepartementets bestemmelse av 27 juni 1932 om fiskeregler for Vågå herred.

5 febr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Departementet stadfester herved Ålesund bystyres vedtak av 23 januar 1940 om å oppheve den gjeldende bestemmelse om åpnings- og lukningstid for bevertningssteder (§ 3 i vedtekten for herberger og bevertningssteder) som ble stadfestet ved kongelig resolusjon av 21 februar 1919. Opphevelsen gjøres gjeldende fra og med 26 februar 1940. Fra samme dag gjelder således bestemmelsene om åpnings- og lukningstid for bevertningssteder i § 7 i hotellforskriftene av 10 juli 1936.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

6 febr.

I medhold av § 2, 2 ledd, i lov av 4 juli 1919 om innskrenking i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, stadfestes herved vedtak av Ullsfjord herredstyre, Troms fylke, i møte 9 desember 1939 om forbud mot at graokser, som ikke av statskonsulenten i husdyrbruk eller den han bemyndiger til det er godkjent som alsdyr for slipping i sambeite, — derunder også innbefattet sambeite i innmark —, slippes på strøket Jægervatnet—Svensby—Bensnes i Karlsøy og Ullsfjord herreder. Det fredede område begrensnes i nord av Jægervasselva—Jægervatnet og Stortind-elva, og mot sør av Storelva i grensa mot Lyngen herred.

Overtredelse av dette forbud er belagt med straff.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

7 febr.

I medhold av lov om motorvogn av 20 februar 1926 § 21, II første ledd, jfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes for Fåberg herred, Opland fylke, følgende som gjeldende inntil videre om bevillingstvang for ervervsmessig personbefordring med motorvogn:

På de offentlige veier innen Fåberg herred må ervervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse til det av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sånne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. fastsettes av formannskapet etter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjenning for de strekningers vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Unntatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til Fåberg herred og tilbake med de samme personer.

Videre er unntatt befordring av offentlige tjenestemenn, leger, dyrleger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp samt veivesenets transporter.

Når trafikkforholdene bevirker at de med bevilling utstyrte vogner blir utilstrekkelige i antall kan dispensasjon for enkelt gang fra foranstående bestemmelser gis av lensmannen.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

7 febr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21, II første ledd, jfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes for Nordre Land herred, Opland fylke, følgende som gjeldende inntil videre om bevillingstvang for ervervsmessig personbefordring med motorvogn:

På de offentlige veier innen Nordre Land herred må ervervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sånne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kintroll m. v. fastsettes av formannskapet etter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjenning for de strekningers vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Unntatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til Nordre Land herred og tilbake med de samme personer.

Videre er unntatt befordring av offentlige tjenestemenn, leger, dyrleger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp samt veivesenets transporter.

Når trafikkforholdene bevirker at de med bevilling utstyrte vogner blir utilstrekkelige i antall kan dispensasjon for enkelt gang fra foranstående bestemmelse gis av lensmannen.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

7 febr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21, II første ledd, jfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes for Sel herred, Opland fylke, følgende som gjeldende inntil videre om bevillingstvang for ervervsmessig personbefordring med motorvogn:

På de offentlige veier innen Sel herred må ervervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sånne tillatelser, takster for befordringen, største passasjertall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. fastsettes av formannskapet etter forslag av politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjenning for de strekningers vedkommende hvor det er gitt tillatelse til bilrutedrift.

Unntatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra 7 febr. sted utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet, samt kjøring med utenbygds vogn til Sel herred og tilbake med de samme personer.

Videre er unntatt befordring av offentlige tjenestemenn, leger, dyrleger, jordmødre, syke som trenger hurtig hjelp samt veivesenets transporter.

Når trafikkforholdene bevirker at de med bevilling utstyrte vogner blir utilstrekkelige i antall kan dispensasjon for enkelt gang fra foranstående bestemmelser gis av lensmannen.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

7 febr.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 fastsetter departementet følgende nye grenser for Tolnes og Gråtenmoen bygningsdistrikter i Solum herred, Telemark fylke:

For Tolnes: I nord Kjørbekkdalen (Gråtenmoen bygningsdistrikts sørgrense), i øst Porsgrunnselva (Skienselva og bygrensen om vestre Porsgrunn, i sør og vest en linje 200 m fra bygrensen inntil denne treffer en rett linje fra transformatorkiosken i Nybergåsen til Gunnar Klyves hagegjerdet — og følger så denne linje til et punkt 13 m vest fra midtlinjen av den gamle hovedvei mellom Porsgrunn og Skien. Videre med samme avstand fra denne vei til eiendommen Kåsa. Derfra i rett linje forbi Lundgrens hus ved Lensmannsdalen til et punkt 300 m vest for den nye hovedvei Skien—Porsgrunn. Går så i en avstand av 300 m fra denne vei til Kjørbekkdalen.

For Gråtenmoen: Skiens bygrense i nord, Skienselva i øst, Kjørbekkdalen (bekken) i sør. Distriktets vestgrense er en linje som går 300 m fra den nye Skien—Porsgrunnvei, fra Kjørbekkdalen til veien fra Gråtenmoen til skogplassene. Følger så denne vei til den støter på den gamle Skien—Porsgrunnvei. Videre fra polygonpunkt 128 ved denne vei i rett linje til en jernbolt i en fjellknaus ved Klosterskogen sportsklubbs fotballbane og skibakke. Derfra i rett linje til polygonpunkt 190 ved dansesletta i Klosterskogen. Følger så den skogvei som går forbi Cowards dynamittlager og fram til Voldsveien. Videre en linje 13 m vest fra midtlinjen av Voldsveien og Ulefossveien, Telemark fylkesasyls eiendoms vestgrense og Farelva til Skiens bygrense.

I henhold til nevnte lovs § 27 stadfester departementet herredstyrets vedtak i møte 18 desember 1939 om regulering av Tolnes og Gråtenmoen bygningsdistrikter. De inntegnede byggelinjer omfattes ikke av stadfestelsen.

7 febr. I henhold til § 3 i nevnte lov stadfester departementet vedtekter i forbindelse med reguleringen, vedtatt av herredstyret i samme møte.

Vedtektene lyder så:

§ 1. I Tolnes og Gråtenmoen bygningsdistrikter skal det være åpen bebyggelse. Ved åpen bebyggelse forstås at bygningene oppføres med slik avstand fra nabogrunn at det ikke blir nødvendig å forsyne dem med brannvegg.

§ 2. Langs den nye og den gamle hovedveien mellom Skien og Porsgrunn, forbindelsesveien mellom disse over Gråtenmoen, Mofaltveien, Voldsveien og Ulefossveien skal bygningene ha en minsteavstand fra veiens midtlinje av 13 m. For øvrig skal bygningene ligge minst 4 m tilbaketrukket fra gatelinjene.

9 febr. Lov om offentlig godkjente slaktehus, Nr. 1. offentlig kjøttkontroll m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29 januar 1940 sålydende:

Kap. I.

Om slaktehus.

§ 1. Ved offentlig godkjent slaktehus i denne loven forstås et slakethus, hvis beliggenhet, plan, innredning og utstyr for øvrig er godkjent av departementet. Direktøren for Det sivile veterinærvesen (Veterinærdirektøren) har rett til å føre tilsyn med anlegget. Hvis de pålegg som Veterinærdirektøren av sanitære eller humanitære grunner gir om driften, utstyret eller vedlikeholdet ikke etterkommes innen den fastsatte frist, tapes retten til å bruke navnet offentlig godkjent slaktehus og de rettighetene som et slikt anlegg har etter loven.

I kommuner hvor det er eller opprettes offentlig kjøttkontroll, kan offentlig godkjent slaktehus ikke opprettes før vedkommende kommunestyre har hatt anledning til å uttale seg.

§ 2. Når kommunestyret søker om det, kan departementet bestemme at all slakting av bestemte arter av husdyr innen kommunen skal foregå i bestemt offentlig godkjent slaktehus, hvor adgangen til å få slakting foretatt er lik for alle. Slaktehuset kan ligge innenfor eller utenfor det område som en slik slaktetvang omfatter. Unntatt fra slaktetvangen er den slaktingen som innenfor området foregår i slaktehus som er godkjent som eksportslakteri før denne loven trer i kraft, videre nødslakting og for herreder den slaktingen som fore-

går utenfor den bymessig bebygde del av herredet, når kjøt- 9 febr.
tet eller flesket bare skal brukes av den for hvem det slaktes Nr. 1.
og hans husstand.

Når et kommunestyre søker om det kan departementet også bestemme at all handel med bestemte arter av levende husdyr innen kommunen eller en del av den skal foregå under tilsyn i det handelsfjøset eller på det torget eller den plassen som søknaden gjelder.

§ 3. Et offentlig godkjent slaktehus som det er knyttet slaktetvang til, skal ha eget styre eller tilsynsutvalg.

Eies ikke slaktehuset av den kommune som vedtaket om slaktetvang omfatter, skal kommunen være representert i styret. Valget foretas av kommunestyret. Omfatter vedtaket flere kommuner eller deler derav, treffer departementet den nærmere bestemmelse om hvorledes valget skal foregå.

Eies slaktehuset ikke av produsentorganisasjon, skal produsentene være representert i styret (tilsynsutvalget). Oppnevningen skjer av vedkommende landbruksselskap, eller i tilfelle slaktehuset ligger utenfor et område som hører under et landbruksselskap, av landbruksselskapet i det nærmest tilstøtende distrikt.

§ 4. Departementet kan godkjenne et offentlig godkjent slaktehus eller en avdeling av det som eksportslakteri og fastsette vilkårene herfor.

§ 5. Slakteri hvor det drives slakting i forbindelse med salg av kjøtt og flesk eller produkter derav, og som ikke går inn under bestemmelsene i §§ 1 eller 4, skal meldes til Veterinærdirektøren som har rett til å foreta inspeksjon av slakteriet og av de anlegg som hører med til det, og til å kreve de opplysninger om slakteriets drift, utstyr og innredning som han finner påkrevd.

For slakterier som består ved denne lovs ikrafttreden skal melding i henhold til denne paragraf skje innen 3 måneder etter lovens ikrafttreden. For slakterier som opprettes senere skal melding skje før slakteriet bygges eller innres og tas i bruk.

§ 6. Slaktehus hvortil det i medhold av den hittil gjeldende lov er knyttet bestemmelse om slaktetvang, anses som godkjent etter bestemmelsene i nærværende lovs § 1 for så vidt beliggenhet, plan, innredning og utstyr angår.

Kap. II.

Om kjøttkontroll.

§ 7. I de kjøpstedene eller de ladestedene med eget kommunestyre som har over 2 000 innbyggere og ved de offentlig godkjente slaktehusene skal det være offentlig kjøttkontroll.

9 febr. § 8. Når et kommunestyre søker om det, kan departementet bestemme at det skal være offentlig kjøttkontroll i et herred eller del av det og også i en kjøpstads- eller ladesteds-kommune med eget kommunestyre, når antallet av innbyggere er 2 000 eller under det.

Departementet kan på samme vilkår bestemme at det skal være felles offentlig kjøttkontroll for to eller flere kommuner eller for bestemte deler av dem.

§ 9. Når det er innført offentlig kjøttkontroll i en kommune eller del av den, betaler kommunen utgiftene ved kontrollen. Den offentlige kjøttkontrollen skal utføres av kontrollveterinær som ansettes av kommunen, men ansettelsen er først gyldig, når den er godkjent av departementet. Finner departementet at arbeidsmengden for kontrollveterinæren er så stor at kontrollens effektivitet lir ved det, kan det etter innhentet uttalelse fra kommunestyret pålegge kommunene å ansette nødvendig hjelp.

Ligger det innenfor et område som nevnt et offentlig godkjent slaktehus, skal den eller de kontrollveterinærer som er ansatt i kommunen også utføre den offentlige kjøttkontrollen ved slaktehuset, jfr. dog §§ 10 og 18. Departementet kan bestemme at kjøttkontrollen ved et offentlig godkjent slaktehus skal utføres av den offentlige kjøttkontrollen i en annen kommune enn den hvor slaktehuset ligger.

§ 10. Når det skal være egen offentlig kjøttkontroll ved et offentlig godkjent slaktehus betales utgiftene til kontrollen av slaktehusets eier. Kontrollen skal utføres av kontrollveterinærer som ansettes av departementet, etter at slaktehusets eier har fått høve til å uttale seg. Departementet bestemmer hvor mange kontrollveterinærer det skal ansettes, og godkjenner lønns- og ansettelsesvilkårene.

§ 11. Lokalene for den offentlige kjøttkontrollen — kontrollstasjonen — må ikke tas i bruk før de er godkjent av Veterinærdirektøren som så vel i det enkelte tilfelle som i sin alminnelighet kan utferdige nærmere bestemmelser om beliggenheten, størrelsen, innredningen og utstyret av slike lokaler. Han kan gi pålegg om utbedringen og vedlikeholdet av lokalene. Videre kan han om utøvelsen av arbeidet gi instruks som kontrollveterinærene er forpliktet til å overholde. Kontrollveterinærene og lokalenes eiere skal gi de opplysninger og oppgaver som Veterinærdirektøren krever.

§ 12. Den offentlige kjøttkontrollen skal kontrollere alt ferskt kjøtt og fleisk av svin, ferskt kjøtt av hest, storfe, sau, geit, rein, elg, hjort, rådyr, dådyr eller bjørn, og organer av disse dyr, når de er slaktet på et offentlig godkjent slaktehus, eller når de er slaktet i — eller fra inn- eller utland innført til

— en offentlig kjøttkontrolls område. Varer av de nevnte slag må innen et område, som det er offentlig kjøttkontroll i, ikke falbys, torgføres, forhandles, mottas eller brukes med mindre de er kontrollert av kontrollveterinæren i området og stemplet i samsvar med forskriftene om offentlig kjøttkontroll. Er slike varer allerede kontrollert og stemplet av en innenlandsk offentlig kjøttkontroll, må de etterbesiktiges og i tilfelle godkjennes når de føres inn i et annet område som det er offentlig kjøttkontroll i. Departementet kan dog i slike tilfelle bestemme at varene på visse vilkår ikke skal etterbesiktiges, men fritt kan føres inn til et annet offentlig kjøttkontrollområde, når de er fra dyr som er slaktet og kontrollert på et offentlig godkjent slaktehus, liksom departementet i et slikt tilfelle også kan bestemme at varer av de nevnte slag som tilhører og sendes militære institusjoner på visse vilkår skal være fritatt for etterbesiktigelse, når de føres inn i et annet offentlig kjøttkontrollområde.

Unntatt fra bestemmelsene i foregående ledd er forsendelser av de nevnte vareslag som leilighetsvis og til ubestemte tider sendes fra produsent direkte til forbruker i eller innen et offentlig kjøttkontrollområde, når varen bare er bestemt til bruk for mottakeren og hans husstand. Departementet fastsetter nærmere regler om dette.

Varer av de foran nevnte slag fra dyr som slaktes av eller for en produsent innenfor et offentlig kjøttkontrollområde i et herred, og som bare brukes av ham og hans husstand, er unntatt fra bestemmelsene i denne loven om kontroll, men produsenten har, om han vil, rett til å få varene kontrollert. Når et kommunestyre søker om det, kan departementet bestemme at det samme skal gjelde også i en kjøpstad eller i et ladested med eget kommunestyre.

Kongen fastsetter de nærmere forskriftene for den offentlige kjøttkontrollen og etterbesiktigelsen og kan fastsette unntagelsesbestemmelser for grensetrafikken.

§ 13. Saltet kjøtt og flesk, saltede organer, talg og fett som innføres fra utlandet skal kontrolleres av den offentlige kjøttkontrollen, og kan bare føres inn etter de reglene og til de kjøp- eller ladestedene som Kongen eller den han bemyndiger bestemmer. Kongen kan fastsette nærmere bestemmelser for innførsel og kontroll av hermetiske kjøtt- og fleskevarer og pølser.

Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å føre inn fra utlandet så vel ferske som saltede benfrie kjøtt- og fleskevarer (tønnekjøtt) og annet findelt kjøtt og flesk, organer, blod, slakteavfall og pølser.

9 febr.
Nr. 1.

9 febr.
Nr. 1.

§ 14. Ferskt kjøtt, flesk og organer fra de i § 12 nevnte dyreslag, som den offentlige kjøttkontrollen finner kan brukes til mat for folk, skal etter undersøkelsen stemples med I eller II klasse etter nærmere regler fastsatt av Kongen, men skal ellers kasseres og tas vare på av kontrollveterinæren, som er ansvarlig for at det enten tilintetgjøres eller leveres til teknisk bruk. Hvis varen leveres til teknisk bruk, skal eieren ha en forholdsmessig betaling for den.

Det er forbudt å falby, torgføre, forhandle, motta eller bruke til mat for folk ferskt kjøtt, flesk og organer av de i § 12 nevnte dyreslag som er stemplet med klasse II med mindre varen selges i smått fra egne utsalg etter de reglene som departementet fastsetter. Ellers må de nevnte varer bare falbys, forhandles, mottas eller brukes til dyremat. Departementet fastsetter reglene herfor.

§ 15. Den offentlige kjøttkontrollens undersøkelse av kjøtt, flesk, organer m. v. skal foregå på offentlig kontrollstasjon eller offentlig godkjent slaktehus. Dog kan Veterinærdirektøren gi tillatelse til at undersøkelsen så vel av norske som innførte varer også kan foretas på slakteri (§ 5) eller i spesielle tilfelle andre steder. Departementet fastsetter bestemte avgifter for den undersøkelsen som foretas utenfor de fastsatte kontrolltider eller på steder utenfor kontrollstasjonen.

Den offentlige kjøttkontrollens avgjerd kan påankes. Anken skjer til stedets helseråd. Den som eier eller framstiller varen må i tilfelle straks si fra om anken til vedkommende kjøttkontroll, som skal gi videre beskjed til helserådet.

§ 16. På kjøtt og flesk eller organer av de dyreslag som går inn under bestemmelsene om kjøttkontroll er det forbudt å anbringe andre stempler enn den offentlige kjøttkontroll som legitimasjon for at varen har vært underkastet sunnhetsbedømmelse. Unntatt herfra er dog de stempler som brukes av militære institusjoner.

§ 17. For den offentlige kjøttkontrollens undersøkelse av de fra utlandet innførte varer som er undergitt kontroll, er legges betaling etter nærmere bestemmelse av Kongen.

§ 18. Kongen fastsetter de nærmere bestemmelser om hvorledes kjøttkontrollen ved eksportslakteri skal være organisert, nærmere regler om hvorledes denne kontrollen skal utføres og kan bestemme at utgiften ved denne kontrollen skal dekkes ved en bestemt avgift på de varer som kontrolleres og utføres.

Kap. III.

9 febr.

Nr. 1.

Forskjellige bestemmelser.

§ 19. Når slaktetvang innføres etter bestemmelsene i § 2, plikter vedkommende kommune å gi erstatning for den verdi-forringelse som de for slakteribedrift innen kommunen lovlig oppførte bygninger og innretninger måtte li ved ikke lenger å kunne brukes etter sitt øyemed, for så vidt bedriften lovlig har vært drevet og ved slaktetvangens innføring ennå drives.

Erstatningen fastsettes i tilfelle ved skjønn for kommunens regning. For skjønnet gjelder de alminnelige bestemmelser om skjønn i ekspropriasjonssaker.

Erstatningskrav må i tilfelle være satt fram innen 3 måneder etter slaktetvangens innføring.

§ 20. Når det knyttes slaktetvang til et offentlig godkjent slaktehus, skal det for bruken fastsettes avgifter som ikke må være høyere enn nødvendig til å dekke driftsomkostningene og til å dekke rentene av den kapitalen som er brukt til anlegget. Kongen fastsetter avgiften etterat det først er innhentet uttalelse fra komunestyret og også fra slaktehusets eier, når dette eies av andre enn kommunen. Etter de samme reglene fastsettes det også avgift for bruken av handelsfjøs, torg eller plass hvis det i medhold av § 2, siste ledd, bestemmes at all handel med levende husdyr skal foregå på et slikt bestemt sted.

§ 21. Kongen kan fastsette nærmere bestemmelser om gjennomføring av denne loven. Han kan således bl. a. bestemme at det for det innenlandske kjøtt og flesek skal meddeles opplysninger om kjøttets og fleskets opprinnelse m. v. og at det for det utenlandske kjøtt og flesek m. v., som skal kontrolleres etter denne loven, skal være med sertifikat om opprinnelsen, de dyrs tilstand i levende live som produktene stammer fra m. v. Veterinærdirektøren fastsetter skjemaet for slike sertifikater.

Videre kan Kongen bestemme at det fastsettes en minstevekt for de kjøtt- og fleskestykker som innføres i oppdelt tilstand og at bruk av andre konserveringsmidler enn salt forbys.

§ 22. Kongen kan bestemme at andre varer av animalsk opprinnelse enn de i denne lov nevnte skal være gjenstand for undersøkelse og godkjenning av den offentlige kjøttkontrollen. De nærmere regler om omsetningen av slike varer og om kjøttkontrollens undersøkelse og merking av dem blir i tilfelle samtidig å fastsette av Kongen.

9 febr. Kongen eller den han bemyndiger til det kan for øvrig
 Nr. 1. også fastsette nærmere forskrifter med sikte på å føre kontroll med at alle slags varer av animalsk opprinnelse som føres ut av riket, er friske og tilfredsstillende de krav som de forskjellige land stiller.

§ 23. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer noen i denne lov eller i medhold av loven utferdiget bestemmelse eller som medvirker hertil straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder. På samme måte straffes forsøk.

§ 24. Denne loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, dog senest 1 juli 1941. Dog kan Kongen, når det kommer søknad fra vedkommende kommunestyre om det, gi kjøpstads- eller ladestedskommuner med under 4 000 innbyggere utsettelse i en bestemt tid med å sette i verk den i § 7 påbudte offentlige kjøttkontroll. Kongen kan også dispensere fra bestemmelsen i § 7 om tvungen offentlig kjøttkontroll ved offentlig godkjent slaktehus.

Fra den dag denne loven trer i kraft oppheves lov nr. 3 av 27 juni 1892 om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. med senere tilleggslover. De i medhold av sistnevnte lov gitte bestemmelser gjelder dog, for så vidt de ikke strider mot denne loven, inntil de ved bestemmelse utferdiget i medhold av nærværende lov forandres eller oppheves.

Ti har Vi antatt, og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 februar 1940.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

9 febr. **Lov om forandring i straffeloven.**

Nr. 2. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 1 februar 1940 sålydende:

I.

I straffeloven av 22 mai 1902 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 372. Med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder straffes den, som for å føre andre bak lyset angående omstendigheter av betydning for rettsforhold eller foretagelsen av rettshandler utsteder en skriftlig bevitnelse, der inneholder usannhet.

Med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder straffes 9 febr.
den, som i hensikt å tilvende seg eller andre en fordel eller å Nr. 2.
skade noen, løgnaktig utgir seg eller en annen for en i en
bevitnelse, et personpass eller et liknende legitimasjonspapir
omhandlet person eller på annen måte benytter et slikt doku-
ment, eller som medvirker hertil.

Den som overlater til en annen et slikt legitimasjons-
papir som er utferdiget til ham, skjønt han vet eller bør
forstå at det vil bli brukt uberettiget, eller som medvirker
hertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

§ 418. Forser noen seg mot de forskrifter til unngåelse
av sammenstøt mellom skip eller angående nødsignaler eller
losning, som han plikter å følge, straffes han med bøter.

På samme måte straffes den som overtrer forskrifter som
er gitt av Kongen eller den han bemyndiger om sjøfarten i
norsk territorialfarvann.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 februar 1940.

HAAKON
(L.S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Mellombels lov om avgifter av bensin og gum- 9 febr.
miringar for motorvogner til delvis å greie Nr. 3.
statens utgifter til vegstellet.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Os er førelagt vedtak frå Stortinget av 1 februar
1940 som lyder så:

§ 1. Stortinget kan vedta at det for budsjett-terminen
1 juli 1940—30 juni 1941 ved sida av dei avgifter som blir
pålagde i samsvar med motorvognlova skal svaras avgift av
bensin og av gummiringar for motorvogner og motorsyklar
— luftslangar, slangevernarar og felgband til slike hjulringar
medrekna. Desse avgifter skal brukas til delvis å greie statens
utgifter til vegstellet.

§ 2. Reglane i motorvognlova og i dei føresegner som
er eller blir fastsette i samsvar med motorvognlova om beta-
ling m. v. av vegavgifter etter nemnde lov og straffeføre-
segna i motorvognlova § 29, første leden, skal også gjelde

9 febr. for avgiftene etter denne lov. Avgiftene kan drivas inn ved Nr. 3. panting.

§ 3. Denne lova tek til å gjelde straks.

Di har Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 9 februar 1940.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

9 febr. **Kongelig resolusjon.**

I. I henhold til lov om naturfredning av 25 juli 1910 nr. 3 § 1, jfr. lov av 14 juli 1916 nr. 1, skal alt dyre- og planteliv på øya Froungen, gnr. 16, bnr. 2, 6, 23 og 19, Tjømeherred, Vestfold fylke, være fredet mot ødelegging av enhver art.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved oppslag.

9 febr. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i § 41 i lov om husleie av 16 juni 1939 blir det gitt stadfesting på vedtak i Balangen herredstyre, Nordland fylke, 24 januar 1940 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Balangen.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Kap. 7 i loven skal gjelde i kommunen.

Kap. 7 i loven gjelder likevel ikke for leiligheter i hus med to leiligheter når eieren bor i huset.

§ 2. Denne vedtekta trer i kraft straks.

9 febr. **Kongelig resolusjon, hvorved det bestemmes:**

I. I medhold av lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 39, jfr. §§ 17, 20 og 21, fastsettes for Larvik fiskeridistrikt, Vestfold fylke, disse bestemmelser for bruk av bunngarn med eller uten ruse i sjøen innen distriktet:

- a) Den årlige fredingstid for fangst av laks skal være fra og med 26 august til og med 14 april og for fangst av sjøaure fra og med 26 september til og med 14 april.
- b) Den ukentlige fredingstid skal være fra lørdag kveld kl. 18 til søndag kveld kl. 18.
- c) Maskevidden skal være fri.

II. Denne resolusjon trer i kraft 1 mars 1940. Fra samme tid oppheves høyeste resolusjon av 27 mai 1893 for så vidt Larvik fiskeridistrikt angår.

Kongelig resolusjon.

9 febr.

Etter lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 1 blir det vedtatt at Forsyningsdepartementet eller den det gir myndighet til det, får fullmakt til å treffe bestemmelse om beslaglegging av og avståing til staten av eiendomsrett til brensel i fast form.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

9 febr.

I medhold av lov av 14 mai 1917, jfr. kongelige resolusjoner av 1 og 22 september 1939, bestemmer Forsyningsdepartementet at salg og levering av importert fast brensel, (kull, antrasitt, koks og sinders) til husbruk inntil videre bare må foregå i samsvare med disse forskriftene:

1. Utlevering av slikt brensel må bare finne sted mot erklæring underskrevet av forbrukeren eller noen som handler på hans vegne, med oppgave over det kvantum som bestilles, og de brenselsbeholdninger som forbrukeren har på bestillingsdagen.

Erklæringen skal utferdiges i to eksemplarer. Det ene eksemplar beholder forhandleren, det andre sender han til forsyningsnemnda på stedet, som skal føre kontroll med utleveringene.

2. Det må ikke leveres ut mere brensel til noen forbruker enn at hans samlede beholdninger, heri iberegnet beholdningene på bestillingsdagen, ikke på noe tidspunkt kommer til å overstige

- a. for enkelte leiligheter og liknende husrom med alminnelige rundbrenner- og etasjeovner 5 hl. koks eller 250 kg kull eller begge slag brensel i tilsvarende mindre kvanta,
- b. for mindre hus og enkelte leiligheter med sentralfyring $\frac{1}{2}$ tonn brensel, uansett slag. Har huset to eller flere leiligheter, kan kvantumet aukes til 1 tonn,
- c. for større hus med mange leiligheter eller kontorer, og for hoteller, forsamlingshus og liknende $2\frac{1}{2}$ tonn brensel, uansett slag,
- d. for sjukehus, gamleheimer, fengsler, skoler, offentlige og kommunale bygninger og liknende brensel for 14 dagers forbruk.

3. 1 og 15 i hver måned skal enhver importør av brensel, herunder også gassverk, avgi oppgave over de beholdninger av de forskjellige slag importert brensel som han på dette tidspunkt har, uten omsyn til om beholdningene skal være til husbruk eller annet bruk. Oppgaven skal også gi opplys-

9 febr. ning om de kvanta som vedkommende har levert ut etter siste oppgave, og hvor store kvanta han venter å få inn i nærmeste framtid. Oppgaven blir sendt til Forsyningsdepartementet og gjenpart blir sendt forsyningsnemnda på vedkommende sted. Oppgaven skal avgis første gang 15 februar 1940 og skal da også gi opplysning om de kvanta som er levert ut etter at disse forskriftene trådte i kraft.

4. Overtredelse av disse forskriftene, herunder forskriftene om opplysningsplikt, er straffbar etter lov av 14 mai 1917 § 8.

5. Forskriftene som gjelder for hele landet, trer i kraft straks.

9 febr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

Med hjemmel i lov av 14 mai 1917, jfr. kongelige resolusjoner av 1 og 22 september 1939, fastsetter Forsyningsdepartementet følgende foreløpige forskrifter om innskrenking i bruken av importert fast brensel:

1. Centralanlegg for tilberedning av varmt vann må i boligbygg ikke fyres opp med kull, antrasitt, koks eller sinders av noe slag oftere enn 2 sammenhengende dager hver 3 uke.

2. Fyring for oppvarming av rom skal foregå på slik måte at temperaturen ikke overskrider:

a) 18° C i alminnelige oppholdsrom, herunder også kontor- og skolerom.

b) 15° C i butikker og forsamlingsrom.

3. I boliger må det ikke uten at det er helt påkrevd varmes opp mer enn ett oppholdsrom og de aller nødvendigste soverom.

4. Forskriftene trer i kraft straks.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.